

Karácsony 2012.

Bevezetés

„A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében...” (Jn 1, 11-12). Hallani fogjuk majd az evangéliumban. Közénk jött. Itt van közöttünk. Befogadtuk-e mi őt? Isten gyermekei lettünk-e mi? Ilyenekként élünk-e mi e világban. Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket

Evangélium után

Karácsony ünnepén egészen sajátos ünnepi érzések élnek az emberi szívekben. Ma csaknem minden családban gyertyafényes karácsonyfák tündökölnék. Ma nem harácsolunk, hanem ajándékot osztogatunk. Ma békéről énekelünk és a jóság puha kendőjét terítjük szereteteinkre, mert érezzük, hogy karácsony valóban az év legszebb ünnepe.

Vajon miért ilyen szép ünnep a karácsony és miért öltözteti örökzöld köntösbe a szíveket? Vajon honnan indul el ez az ajándékozási láz, amely által mindenki megéli boldogító gazdagságát?

Honnan van az, hogy még azok a testvérek is, akik talán egész esztendőben elkerülik a templomot, most itt vannak közöttünk? Miért van az, hogy a közömbösség hamuja alatt is fölizzik a hit parazsa és elindulnak vele - lélekben - Betlehem felé?

A válasz igen egyszerű. jó 2000 évvel ezelőtt, különös vendég érkezett a földre. Egy Gyermeke, ron-

gyos istállóban, egy Szűznek ölében. Jézusban az Isten hajolt le hozzánk, hívás nélkül, de megrakodva a legnagyobb üzenettel: Ember! Szeretlek!

Karácsony azért nagy, azért szent és örök ünnepe e világnak, mert megtestesült az Isten szeretete. Azért önti el szívünket az ajándékozás láza, mert a bennünket megajándékozó Istent akarjuk utánozni, aki a legnagyobbval, szeretett Fiával ajándékozott meg bennünket. Úgy szeretete Isten e világot, hogy Egyszülött Fiát adta oda érte, hogy mindaz, aki benne hisz el ne vesszen, hanem örök élete legyen!

Mennyi ember születik napon-ta a földre! Egyre növekszik a földet beborító emberrengeteg. Vannak benne jelentéktelen, szürke emberkék, de akadnak magasba nyúló királyi tölgyek. Az elmúlás azonban mindegyiket megfosztja az élet, a hírnév, a dicsőség lombjaitól. Csak egyetlen örökzöld fája van az emberiségnek, és ez Jézus Krisztus!

Vajon mi ennek a magyarázata? Honnan a betlehemi barlang példátlan sikere? Miért van az, hogy sem a kegyetlen idő, sem barátainak gyávasága, sem ellenségeinek igyekezete nem tudja a feledés szikláját görgetni a betlehemi barlang elé? Hiába dobálják feléje a hazugságok felhőrongyait. A Betlehemi Kisdéd szivárványként tündöklék e világ felett.

Vajon ki ez a Gyermeke? Az egyszerű ácsmester, József és Mária fia? Ki ez a Gyermeke, akire már csecsemő korában véres kardok leselkednek, és földönfutóként menekül Egyiptomba? Ki ez a Gyermeke, aki 12 éves korában megszegyenítette az

írástudók bölcsességét? Ki ez a Gyermekek, aki csak engedelmességgel emelkedik ki a többi közül? Kicsoda Jézus?

Ha megkérdeznénk most kortársainkat, sokan zavarba jönnének, és hirtelenjében nem tudnának, mit válaszoljanak. Egy szupersztár! - mondanák egyesek. Mondabeli hős, s legendás alak, dadognák mások. Bölcs tanító, vallásos zseni, forradalmár. Ezek a Jézust csak felszínesen ismerők válaszai.

De ma már az embereknek nem olyan brosúraszerű válaszokra van szükségük, amiket a felszínesen ismerők adnak, hanem olyanokra, amelyet egyedül az adhat, aki egyedül illetékes a kérdésre válaszolni.

Ezért az igazi, s helyes választ keresők, a Krisztus által alapított egyházhoz fordulnak, mert tudják, hogy csak tőle kaphatják meg a helyes választ, amely tömören így hangzik: Jézus az Isten Fia, a megígért Messiás! Benne teljesülnek be az Úristen embereknek tett ígéretei, s benne teljesülnek be az emberek Messiás, Megváltó, Üdvözítő utáni vágyai!

Őt küldte az Isten, hogy szent embersége legyen az az út, amelyen elindulhatunk, nem a világűr meghódítására, hanem az Isten országa, a szeretet, az igazságosság és a béke országa felé!

Igaz, hogy Jézus Krisztus már több mint 2000 éve eljött a földre, de mi emberek, sokak szemében úgy tűnhet, hogy még el sem indultunk igazában ezen országba vezető úton.

S valóban! Csak nagyon keveset valósítottunk meg Jézus Krisztus

tanításából. És igencsak sok olyasmit tettünk, ami éppen tagadása az ő tanításának. Ezért tart a karácsony csak egy-két napig és azután minden visszazökken a régi kerékvágásba.

Mi, mégis próbáljuk meg a lehetetlent, s próbáljuk meg nemcsak egy napig, hanem 365 napig karácsonyi életet élni, s a karácsonyi szeretetnek finom ihletéseit, megnyilatkozásait felfogni és továbbadni. Lehet, hogy ez nem is lehetetlen, hanem egy egyedülálló, történelem adta nagy lehetőség! Amellyel nem élni, jóvátehetetlen bűn lenne. Nem adhatjuk át sorsunk irányítását azoknak, a visszatérő bűnözők kategóriájába sorolhatóknak, akik számtalanszor és igencsak megnyomorítottak már bennünket, a korábbi évtizedekben.

Nekünk, akik megmaradtunk a a gyötrések, a megpróbáltatások megalázó évtizedeiben is hívő keresztényeknek, és magyaroknak, kötelességünk közvetíteni karácsony üzenetét a még nem ismerők felé, s karácsonyivá, örömtelivé varázsolni a hazánkat nem rögnek, hanem vérrel öntözött szülőföldjünknek tekintő fiaink és leányaink életét, hogy legyen már végre békesség e hazában minden jóakarató embernek!

Ámen.

F. F.

A záró gondolatot Juhász Gyula: Betlehemes ének c. verséből idézem.

Ó, emberek, gondoljatok ma rá,
Ki rómaihoz, barbárhoz, zsidóhoz,
A kerek föld mindegyik gyermekéhez
Egy üzenettel jött: Szeressetek!"